

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13107 *Reial decret llei 16/2026, de 16 de juny, de mesures per garantir la prestació del servei públic encomanat a la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, SA, SME.*

I

La corporació Ràdio Televisió Espanyola, SA, SME (CRTVE) té encomanada, d'acord amb la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal, la prestació d'un servei públic. La mateixa Llei qualifica aquest servei d'essencial per a la cohesió d'una societat democràtica.

Correspon a l'Estat assegurar un finançament suficient del servei públic la prestació del qual la Llei encomana a CRTVE, i el seu equilibri economicofinancer és una condició necessària per a la seva prestació adequada. A aquest efecte, cal garantir la compensació a la CRTVE pels costos derivats dels impostos suportats que no tinguin la consideració de deduïbles d'acord amb la normativa tributària aplicable, així com la doctrina i la jurisprudència que la interpreten i apliquen, atès que, a vegades, un canvi en la doctrina o en la jurisprudència pot determinar una aplicació diferent de la norma, que exigeixi corregir a posteriori un criteri que fins aleshores es considerava correcte.

En aquest sentit, hi ha diversos recursos pendents de resolució davant els tribunals de justícia relatius a la deduïbilitat de determinades quotes impositives suportades per la CRTVE, i s'ha dictat una sentència recent que, tot i que no es refereixi a la corporació, genera una incertesa incompatible amb la seguretat jurídica i l'estabilitat necessàries per a un servei públic com aquest. Tot això, sense perjudici de l'adequació a la normativa comptable i de la correcció tècnica dels criteris que ha seguit la CRTVE en l'elaboració dels seus estats financers fins a la data, d'acord amb el criteri reiterat de l'auditor de comptes.

Tenint en compte el que s'ha exposat anteriorment, en línia amb la dotzena norma de registre i valoració que recull el Pla general de comptabilitat aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el Pla general de comptabilitat, l'import dels impostos que la CRTVE no pugui recuperar s'ha de considerar com un cost incorregut en la prestació del servei públic.

II

Per a això s'aborda una modificació de la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal en què s'inclou un nou article 33 *bis* que regula com compensar desviacions en el cost net del servei públic per circumstàncies sobrevingudes.

III

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general. Per tant, aquesta norma es configura com un instrument amb uns contorns ben definits en què el judici polític d'oportunitat i necessitat gaudeix d'un ampli marge, sempre que s'orienti a assolir un resultat concret davant una situació d'urgència ineludible.

El reial decret llei constitueix un instrument lícit constitucionalment, sempre que, tal com reiteradament ha exigít el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 de juliol, F 3; 68/2007, F 10, i 137/2011, F 7), el fi que justifica la legislació d'urgència sigui subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals que, per raons difícils de preveure, requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via ordinària o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, sobretot quan la determinació del procediment esmentat no depèn del Govern.

Per tant, ha de quedar acreditada «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4)».

En aquest cas, independentment del sentit en què es resolguin les controvèrsies tributàries pendents –sense que aquesta disposició suposi perjudicar-ne el resultat ni afecti la posició jurídica ni la legitimitat de les pretensions de les parts en els litigis corresponent–, és necessari i urgent incorporar una previsió legislativa que permeti a la CRTVE reflectir en els seus estats financers el dret a percebre de l'Estat, com a part de la compensació per la prestació del servei públic, l'import dels impostos suportats no deduïbles, i així possibilitar-ne el reflex adequat en els comptes anuals que s'han d'aprovar en el primer semestre de 2026 i s'ha de garantir la preservació de l'equilibri patrimonial. Si aquesta mesura no s'adopta de manera urgent, es produiria un greu perjudici per al servei públic que té encomanat la corporació. Aquesta mesura requereix una norma amb rang de llei atès que s'ha de modificar la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal per incloure-hi un nou article 33 *bis*. Atesa la urgència que concorre en aquest cas, no és possible aprovar la mesura per via ordinària, ni fins i tot recorrent al procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis. D'altra banda, d'aquesta norma no se'n deriva cap afectació als drets, als deures i a les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució.

IV

Aquest Reial decret llei s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat justificat anteriorment amb l'explicació i la concurrència del pressupost habilitador que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola per a l'aprovació pel Govern de reials decrets llei. Per garantir la prestació i el finançament adequats del servei públic que proveeix la corporació Ràdio Televisió Espanyola s'ha d'adoptar aquesta mesura.

Pel que fa als principis de proporcionalitat i eficàcia, cal destacar que la modificació es limita estrictament a abordar de manera puntual, precisa i clara la problemàtica abans descrita, mitjançant la millor alternativa possible, l'aprovació d'un reial decret llei, que modifica puntualment la llei que regula la corporació afectada pel problema que s'aborda. En conseqüència, aquesta norma està justificada per raons d'interès general, persegueix uns fins clars i determinats i és l'instrument més adequat per garantir la prestació del servei públic que té assignat la corporació Ràdio Televisió Espanyola. Així, conté la regulació imprescindible per atendre la necessitat que es pretén cobrir i no hi ha altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys obligacions per aconseguir el fi pretès.

Respecte al principi de seguretat jurídica, aquesta mesura és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, i, en particular, amb el que preveu la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal que modifica.

Quant al principi de transparència, si bé la norma està exempta dels tràmits de consulta pública, audiència i informació pública, tal com autoritza l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, se'n defineixen clarament els objectius, reflectits tant a la part expositiva com a la memòria amb què s'acompanya. Finalment, pel

que fa al principi d'eficiència, s'ha procurat que la norma no generi càrregues administratives per a la ciutadania i permet racionalitzar la gestió dels recursos públics.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa la regla 27a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de normes bàsiques sobre les normes bàsiques del règim de premsa, ràdio i televisió i, en general, de tots els mitjans de comunicació social, sense perjudici de les facultats que en el seu desplegament i execució corresponguin a les comunitats autònomes.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Hisenda i del ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 16 de juny de 2026,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal.*

S'introdueix un nou article 33 *bis* a la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33 *bis*. *Compensació de desviacions en el cost net del servei públic per circumstàncies sobrevingudes.*

De conformitat amb el que preveuen aquesta Llei i la Llei 8/2009, de 28 d'agost, es consideren cost del servei públic de l'activitat de la corporació RTVE els impostos que no siguin deduïbles per la Corporació, d'acord amb la normativa vigent, amb els criteris administratius i amb els pronunciaments judicials adoptats en la interpretació i l'aplicació de la normativa esmentada.

El registre comptable del cost a què es refereix el paràgraf anterior, incloent-hi el que es pugui originar per circumstàncies sobrevingudes (com ara procediments administratius o pronunciaments jurisprudencials) relatives a exercicis anteriors, s'ha de portar a terme de manera simultània al registre de la compensació per l'Estat d'acord amb el règim de finançament del servei públic audiovisual estatal, a fi d'atendre la cobertura del cost del servei públic, de manera que en cap cas es produeixi una variació en el patrimoni o el resultat de l'entitat per aquesta causa, sense perjudici que la instrumentació i l'execució pressupostària de la compensació, així com el pagament material de les aportacions corresponents, es puguin fer en exercicis posteriors de conformitat amb la normativa pressupostària aplicable. En conseqüència, el cost del servei originat per aquestes circumstàncies sobrevingudes genera un dret a compensació.

La compensació que preveu aquest article s'integra en el càlcul del cost net del servei públic i, en cap cas, dona lloc a supòsits de sobrecompensació.»

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1. 27a de la Constitució espanyola que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de normes bàsiques sobre les normes bàsiques del règim de premsa, ràdio i televisió i, en general, de tots els mitjans de comunicació social, sense perjudici de les facultats que en el seu desplegament i execució corresponguin a les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

16 de juny de 2026.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN